

דף סא.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רלד פעיף לט

לט. לו. כל זמן שלא הפר הנדר לאשתו אינו יכול לכופה שתעבור על הנדר, אלא א"כ אמר לה טלי ואכלי ויחשוב בלבו לשון הפרה והוא ביום שמועתו. ולהרמב"ם המבטל נדרי אשתו ובתו א"צ לומר כלום ונתבטלו כל הנדרים^ה. והביטול הוא שיכוף אותה לעשות דבר שאסרה, אבל ההפרה הוא שאינו כופה אלא מפר לה ומניחה אם רצתה עושה ואם לא רצתה אינה עושה.

עין משפט ז.

ח"מ סימן רפג פעיף א

א. הגוי יורש את אביו דבר תורה^ו. והגר אינו יורש את אביו הגוי אלא מדבריהם שתיקנו שיירשנו כשהיה שמא יחזור לסורו^ז. ותנאי מועיל בירושה זו^ח הואיל ואין הגוי אבי הגר מחוייב לעמוד בתקנת חכמים.

ה. מפ' י"ג מנדרים הלכה ה'-ו'.

ו. מקידושין י"ז ע"ב ונלמד מפסוק "כי לבני לוט נתתי את ער ירושה".

ז. ממשנה י' פ"ו דדמאי, דגר כקטן שנולד דמי.

ח. פירוש שיכול להוריש למי שאינו ראוי ליורשו ולעקור הנחלה, ואפי' גוי לבנו הגוי שיורשו מן התורה יכול להתנות ולהפקיע הנחלה שהכתוב הוא רק לבני ישראל "והיתה להם חוקת עולם" כך העלה בפעמוני זהב. וגוי וגר שירשו אביהן, יכול הגר לומר לאחיו הגוי תיטול אתה ע"ז ויין נסך, ואני המעות, אבל אם כבר באו לרשותו אסור, והטעם כל זמן שלא באו לרשותו מותר הגם שירש מיד במות אביו, צ"ל כיון שאינו יורשו מן התורה, לא נחשב כאילו הוא ברשותו של הגר משום כך יכול להתנות כך ולא אומרים שהגר נהנה מע"ז. סמ"ע ס"ק ד'.